

[Elsa-Merete Ross.]

bemærkningerne viser, at man endnu ikke er klar over, hvilke foranstaltninger det vil dreje sig om. Vi er derfor betænkelige ved uden nærmere præcisering i en senere lov at give carte blanche til dette formål. Alle er vist klar over, at vi kommer langt ind i næste årtusind, hvis vi skal gå frem i det tempo, som den hidtidige sanering har bevæget sig i. I ministerens fremsættelse står der, at kondemnering og sanering lovæssigt er lagt i ret stramme rammer, og at man utvivlsomt kunne opnå gode resultater uden den komplicerede kondemnerings- og saneringsprocedure. Men var det så ikke mere rationelt at ændre selve saneringsloven og i den forbindelse få et overslag over, hvad man kunne tænke sig at ofre på denne sektor i årene fremover? I nogle tilfælde kan der saneres på stedet og dér skaffes nye boliger, i andre tilfælde må der skaffes erstatningsboliger andre steder. I bemærkningerne til § 6 står der, at erstatningsbyggeriet ikke behøver at være forbeholdt områder eller beboergrupper, der er berørt af bolignedlæggelserne, og i bemærkningerne til § 10 står, at renten af udlån til erstatningsbyggeri fastsættes således, at det pågældende byggeris renteudgifter bliver af samme størrelse som renteudgifterne i byggeri med statsstøtte i henhold til lov om boligbyggeri. Bliver resultatet ikke, at de sociale boligselskaber på denne måde får mulighed for at opføre et langt større antal lejligheder med garanteret rente til 6½ pct. end de 12.000, der var aftalt i boligforliget?

Det radikale venstre vil medvirke til en hurtigere sanering og vil også være med til at skaffe midlerne i forbindelse med en ny saneringslov, der indbefatter erstatningsbyggeri. Men som lovforslaget her er formuleret, kommer vi til at give ministeren en bemyndigelse til noget, der er for upræcist til, at vi kan overse konsekvenserne. Som sagt er det radikale venstre indforstået med at fremme de omtalte formål, men vil gerne have dem nøjere præciseret i særskilte love. Vi er klar over, at disse opgaver ikke kan løses uden øgede statsudgifter, men det kan ikke være os ligegyldigt, hvor store disse udgifter bliver, og på hvilken måde der skaffes dækning for dem.

Ved tredje behandling af finansloven gav

vi fra det radikale venstre udtryk for, at vi stillede os meget tvivlende over for, om det budgetterede overskud på 166 mill. kr. var tilstrækkeligt. Det må på denne baggrund være nødvendigt nøje at få klarlagt, hvorledes det foreliggende lovforslag vil indvirke på statens kasseoverskud.

Den obligationsbeholdning på 1 milliard kr., der skal danne basis for bygge- og boligfonden, fremkommer ifølge bemærkningerne ved, at statskassen fra Nationalbanken overtager den nævnte obligationsmasse og stiller den til rådighed for fonden. Nationalbanken mister derved renten af de pågældende obligationer, og det beløb, der på finanslovens § 4, konto 12.99, er budgetteret som indbetaling til staten af overskud fra Nationalbanken, må derfor blive tilsvarende mindre. Til bedømmelse af betydningen for kasseoverskuddet vil jeg bede boligministeren oplyse, hvor stort udlånet fra fonden forventes at blive for indeværende finansår, samt hvorledes regeringen agter at skabe dækning herfor, altså om der er afsat reserver til dækning af den omtalte nedgang i statens indtægter.

Ifølge lovforslagets § 3 skal fondens udlånsmidler kunne forøges ved særlig bevilling på de årlige bevillingslove. Der står i bemærkningerne ikke noget om, hvornår eller med hvor meget forøgelsen skal finde sted; men i de to socialistiske partiers presse har jeg læst, at det tokantede forlig indeholdt en aftale om, at boligfondens udlån allerede i de to følgende år skulle øges til henholdsvis 400 og 500 mill. kr., altså 4½-5½ gang fondens årlige renteindtægter. I bemærkningerne til lovforslaget står der, at tilførelse af yderligere midler til fonden kræver særlig lov, medens der i selve lovforslaget står, at det kan ske ved særlig bevilling på de årlige bevillingslove. Hvis de to formuleringer ikke dækker det samme, vil jeg finde det rimeligt, at så store forhøjelser blev fremlagt som lovforslag. Selv om mit parti finder det rigtigt at fremme disse opgavers løsning, er det dog rimeligt at se dem i relation til andre vigtige samfundsopgaver og overveje, i hvilket tempo vi kan fremskaffe udlånsmulighederne.

I udvalget vil det radikale venstre være positivt indstillet på at nå frem til en præcisere formulering af disse opgaver, som vi